

Curyšská univerzita

V podvečer prvního dne exkurze, tedy v pondělí 23. 5., byla na programu návštěva Curyšské univerzity (*Universität Zürich*), konkrétně Semináře pro řeckou a latinskou filologii (*Seminar für Griechische und Lateinische Philologie*), jenž je součástí filozofické fakulty této univerzity.

Curyšská univerzita se svými sedmi fakultami a více než 26 tisíci studujícími představuje v rámci švýcarské konfederace největší vzdělávací instituci svého druhu a v celosvětových srovnávacích žebříčcích univerzit (QS World University Rankings, Shanghai Jiao Tong University Rankings, etc.) se pravidelně umísťuje na čelných pozicích. Založena byla roku 1833, přičemž se jedná o vůbec první univerzitu, u jejíhož zrodu nestál panovník, či církev, nýbrž demokratický stát, v tomto případě Curyšský kanton. Svou činností plynule navázala na starší vzdělávací instituce, mezi nimiž nejvýznamnější bylo tzv. *Collegium Carolinum*, jedno z epicenter švýcarské reformace založené Ulrichem Zwinglim roku 1525.

Co se klasické a středolatinšské filologie týče, již při zakládání univerzity hrál určující úlohu Johann Caspar von Orelli (1787-1849), první zdejší profesor klasické filologie a mimo jiné autor edice kompletního díla Ciceronova. Samostatný Seminář klasické filologie (*Klassisch-Philologische Seminar*) pak vznikl roku 1861 (Do roku 1919 pod názvem *Philologisch-pädagogisches Seminar*). Pro curyšskou filologii středolatinšskou je pak zásadní postavou Jakob Werner (1861-1944) činný na univerzitě v letech 1908-1913, jenž působil v curyšské městské knihovně a jehož knihovna soukromá se stala základem pro knihovní fond Semináře středolatinšských studií. Tento Seminář (*Mittellateinische Seminar*) existuje od roku 1963 a jeho prvním profesorem byl Hans Frieder Haefele (1925-1997). Mezi lety 1977-2007 na tomto ústavu působil emeritní profesor Peter Stotz (*1942), z jehož početných vědeckých prací vyniká monumentální, pětidílný *Handbuch zur lateinischen Sprache des Mittelalters* vycházející v letech 1996-2004. Společně pak tyto dva semináře od roku 2014 tvoří nově vzniklý, již výše zmíněný Seminář pro řeckou a latinskou filologii.

Účastníkům exkurze se zde dostalo mimořádně vřelého uvítání od dvou vědeckých kapacit klasické a středolatinšské filologie a současných pedagogů tohoto Semináře, profesora Ulricha Eiglera (*1959) a profesorky Carmen Cardelle de Hartmann (*1963). Studenti si měli možnost, pod vedením profesorky Hartmann, budovu Semináře projít a prohlédnout, včetně části jeho knihovního fondu. Jistě neocenitelnou zkušeností, a také příležitostí bylo pro studenty setkání s jejich švýcarskými protějšky, studujícími na této instituci, s nimiž si mohli vyměnit mnoho poznatků a zkušeností ze, v ledasčem odlišných, vzdělávacích systémů Švýcarska a České republiky. Samostatnou kapitolu pak tvoří zprostředkovaný, třebaže poněkud zběžný, vhléd do legislativně zakotvené podpory univerzity, jež může sloužit jako vzor vztahu veřejné instituce a místní správy (např. přednostní právo pro univerzitu na výkup pozemků v centru města).

Budova Semináře pro řeckou a latinskou filologii

Knihovna Semináře středolatinšských studií